

ZPRAVODAJ

FARNOSTI KŘENOVÁ
u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

Červenec 2018

č. 40

SLOVO NA PRÁZDNINY

Opravdový odpočinek? V posledních letech se mezi mladší generací začíná více používat slovo prokrastinace. Tato „činnost“ se zdánlivě může podobat lenosti, ale je to něco jiného.

Prokrastinace se definuje jako chronické odkládání nepříjemných povinností na pozdější dobu a toto odkládání se omlouvá vykonáváním jiných (prý) důležitých činností.

Večer je takový člověk upracovaný a utahaný, ale pořád nespokojený, protože to nepříjemné není stále hotové a tlačí ve svědomí. Někde v koutku duše pak roste velká touha po odpočinku. Ale ani ten není vydatný, protože je potřeba ještě dohnat to, co se nestihlo předtím.

V Desateru je jasně řečeno: „Šest dní budeš pracovat a konat všechnu svou práci. Ale sedmý den je den odpočinutí...“ (Ex 20,9-11).

Vyplývá z toho prostý důsledek: Kdo neumí pořádně odpočívat, nebude umět dobře plnit své povinnosti.

Kdo neumí dobře plnit své povinnosti, ten si nebude umět dobře odpočinout.

Přeji všem pěkné prázdniny a dobrý odpočinek!

Váš o. Ladislav Štefek

ROZHOVOR S OTCEM PETREM

Při příležitosti čtyřicátých narozenin otce Petra jsem si dovolila položit mu několik otázek:

1) Kdy jste se rozhodl, co Vás vedlo ke kněžství?

Už od mého dětství jsem ministroval. U nás ve farnosti to byl jezuitský kněz o. Josef Nevτίpil, který zůstal v mých vzpomínkách jako kněz, jenž byl neustále k dispozici lidem, a to všude, kde ho potřebovali, v nemocnici, doma, na faře i v kostele. Po jeho smrti k nám přišel tehdy mladý jezuita o. Petr Koudecký, který se zasloužil o to, že jsem se o víru začal ještě více zajímat, klást otázky a jít k jádru věci. Svěřil mi vedení ministrantů a potom i mládeže ve farnosti. Bylo to období, kdy jsem končil základní školu, přihlásil jsem se na SPŠ strojnickou. Jednak mi šla dobře matematika, jednak jsem si chtěl udělat maturitu, abych později mohl jít do semináře. Tady poprvé vnímám touhu stát se knězem. Během střední školy jsem většinu svého volného času věnoval službě okolo kostela, ministrantům a mládeži. Zrála ve mně také touha stát se knězem. Po škole jsem šel na civilní službu. V té době jsem poznal Schönstattské hnutí a jeho zakladatel o. Kentenich mě oslovil svým obrazem kněze v dnešní společnosti a tehdy mi bylo jasné: takovým knězem bych chtěl být. Po civilní službě jsem podal přihlášku k Schönstatt-Patres, kde jsem prošel devítiletou formací, za kterou jsem velmi vděčný. Byla pro mě opravdu „na míru“.

2) Jaké bylo Vaše dětství, mládí?

Pěkné a bezstarostné. S rodiči jsme dělali různé výlety po hradech a zámcích, o víkendech jsme trávili čas u našich babiček a dědečků. S bráchou jsme se učili bruslit, jezdit na kole a jezdili na salesiánské chaloupky, nechybělo ani koupání v rybníku. S rodiči jsme v neděli odpoledne chodili na procházky, hrály různé hry.

3) Můžete prozradit něco o své rodině?

Narodil jsem se v Hradci Králové. Mám tři bezva sourozence a skvělé rodiče. Brácha je už ženatý a pracuje jako konstruktér v jedné hradecké firmě, jedna sestra pracuje jako softwarová analytička, která pomáhá s vývojem programů a právě se provdala, a druhá má už tři děti a znovu se chystá pracovat jako administrativní a statistický pracovník. Moje maminka pracovala jako prodavačka v Řempu a tatínek jako knihař – řezač v tiskárně. Nyní jsou už oba v důchodě a jejich volný čas vyplňují vnoučata a také péče o mou babičku.

4) Máte nějaké zájmy, koníčky?

Rád chodím lesem a po horách. Baví mě práce s grafikou i výroba různých plakátů, brožur i dělání nástěnek. Nechám se snadno získat pro strategické společenské hry, ale i jakékoliv hry s balónem nebo s čímkoliv jiným. Rád se podívám i na zajímavý film.

5) Jak nejradyji odpočíváte?

Úplně nejefektivnější je pro mě nechat všechno ležet a vyrazit někam na čerstvý vzduch, třeba jen podél řeky Svratky. Jen tak se projít. Odpočinu si i při obyčejném uklízení, když likviduji papíry, které se mi zas nahromadily. Odpočinu si i při hraní jednoduchých her, třeba „Mlýnského kola“, u kterého jde jen o to házet kostkou a nemohu nijak ovlivnit, jaký bude výsledek. Je to hra jen o štěstí, tam žádná taktika nepomůže.

6) Jak nejradyji trávíte dovolenou, volný čas?

To je velmi rozmanité. Každý rok je to jiné, jednou jedu někam s mými rodiči, jindy zase se sourozenci. Jednou je to cesta někam do hor, podruhé zase pro změnu do nějakého města. Jde mi jen o to dělat něco jiného, než dělám

během celého roku nebo týdne. Dřív to bylo přečíst si nějakou knížku. Poslední dobou jich hodně potřebuji přečíst pro inspiraci v pastorači, takže o dovolené si dám od knížek pauzu.

7) Jakou hudbu máte rád?

Pocházím z královehradecké diecéze, takže takovou oblíbenou kapelou mého mládí byla Veka neboli Vesmírná kapela. Vážnou hudbu jsem moc nemusel, ale dokážu ji poslouchat s někým, pro koho vím, že má hodnotu, a mně pomůže se na chvíli odreagovat. Při práci se mi hudbu moc pouštět neosvědčilo. Potřebuji se soustředit na to, co dělám. Takže v poslední době se s hudbou setkám spíš při různých oslavách, bohoslužbách nebo i na táboře, kde si každý vedoucí měl vybrat svou písničku. Bylo pěkné, jak ty písničky pasovaly k jednotlivým vedoucím.

8) Je nějaké místo nebo období kam byste se rád vrátil?

Jsem vděčný za každé období mého života. Vzpomínám na místa a lidi, se kterými jsem se tam setkal. Někde jsem prožil delší dobu, jinde kratší. Těch míst už je dnes tolik, že už ani není v mých silách a časových možnostech se tam vrátet. Čas od času se někde objevím nebo se někdo objeví u mě, a to je vždycky milé setkání.

9) Vaše oblíbená knížka?

Mám jich spoustu. Taková první, co mně fakt oslovila a způsobila, že jsem začal číst, byla Poklady pod sněhem od Patricie St. John. Přečetl jsem ji tehdy jedním dechem při cestě z kostela domů. Do té doby jsem četl jen povinnou četbu do školy. K oblíbeným patří třeba Dokonalá svoboda od Marie Calasanz Ziescheové. Zaujal mě třeba Hobit od J. R. R. Tolkiena nebo Harry Potter od J. K. Rowlingové. To jsou zas knížky, které mám spojené s konkrétními místy a lidmi, se kterými jsem připravoval tábor na motivy těchto knížek. Poslední zajímavostí je knížka Lev, čarodějnice a skříň od C. S. Lewise, kterou jsem dostal za odměnu na základní škole na závěr školní docházky a kterou jsem až teď nově objevil díky dětem a mládeži z farnosti.

10) Vaše oblíbené jídlo, nápoj?

Jedno z mých oblíbených jídel je knedlo vepřo zelo z opravdových brambor, ne z prášku. Dám si rád třeba i kuře s domácí nádivkou a bramborem nebo cokoliv jiného. Mezi mé oblíbené nápoje patří třeba bezinková šťáva, frappé nebo sklenička dobrého vína.

11) Co Vám dělá v naší farnosti největší radost?

To se dá dost těžko říct, těch věcí je víc. Jsem vděčný za spolčo pro děti, za víkendovky pro mládež, farní poutě, za chrámový sbor, maminky, za pravidelný úklid kostela i fary, za vyučování náboženství, za návštěvy v rodinách, za všechno, co jakýmkoliv způsobem pomáhá ke stmelování farnosti. Mám radost, že se nebojíme navzájem se oslovit a pomáhat si.

12) Co naopak největší starosti?

Těch je taky víc a většinou se týkají i těch věcí, které mi dělají radost, protože kdyby to šlo bez problémů a těžkostí, tak by to bylo nějaké podezřelé. Dokonalé to bude až v nebi.

13) Máte nějaký závěrečný vzkaz pro své farníky?

Mám. Jsem rád, že tu jsem a že vás mám. Bez vás by spousta věcí být nemohla. Raduji se ze všeho, co ve farnosti roste a kvete a byl bych rád, aby se nám dařilo starat i o to, co občas přehlédneme a začne usychat. Není nic snazšího než to znovu zalít.

Otázky položila Marie Sychrová

ZÁVĚREČNÉ SPOLČO PRO DĚTI

Poslední spolčo pro děti se konalo u Sychrů na zahradě. Po mši svaté jsme se všichni shromáždili před farou a aby nám cesta rychleji utekla, dostali jsme od otce Petra zmrzlinu.

V půlce cesty jsme se zastavili a začali plnit úkol, který pro nás Slávka připravila. Měli jsme napsat na papír 20 jmen dětí, které někdy

byly na spolču, zjistit co rádi dělají ostatní, nakreslit svůj nejkrásnější zážitek ze spolča a zážitek někoho jiného. Po splnění úkolu jsme se vydali opět na cestu.

Po příchodu na zahradu nás čekalo milé překvapení v podobě melounu, jahodového koktejlu, zeleniny a spousty jiných dobrot. Po krátkém občerstvení následovalo předčítání z Ignácova deníku plného vzpomínek na další uplynulý rok spolča. Celé dopoledne bylo ve znamení smíchu, štěstí a dobré nálady.

Na závěr bychom chtěli moc poděkovat za tři roky spolča pod vedením Slávky a Julči s podporou otce Petra.

Kristýna Šujanová

NAROZENINY OTCE PETRA

Milí farníci, v sobotu 16. června jsme se setkali v 18:30 na slavnostní mši svaté, která byla obětována za našeho milého otce Petra, který děkoval Pánu Ježíši za dar života při svém jubileu a za

každého farníka.

Byla to dojemná, požehnaná mše sv., která se nesla v křesťanském duchu. Zazněly při ní nejen krásné zpěvy chrámového sboru, ale i milá gratulace otci Petrovi za farníky od našich nejmenších a upřímná slova od Majky Sychrové: „Otče Petře,

předstupujeme před Vás za všechny zde přítomné v kostele i za všechny Vaše farníky. Máme nelehký úkol, vlastně tři úkoly – pogratulovat, poděkovat a popřát.

K Vaším čtyřicátým narozeninám gratulujeme s obdivem a chválou Toho, který Vás povolal.

společensví maminek s dětmi, za nezapomenutelné farní výlety a další mnohá společensví, prostě za neustálé stmelování farnosti).

A co popřát do dalších let? Přejeme Vám a jednomyslně vyprošujeme pevné zdraví duše i těla, další obdarování Duchem Svatým a plnou radost v NĚm.“ Dárek za všechny předal kostelník Jiří Kopecký. Mši svatou jsme ukončili oblíbenou písní našeho oslavence „Rybáři lidí“ a na úpl-

Chceme Vám poděkovat. Z těch 40 let jste 5 let, tedy jednu osminu, prožil s námi v naší farnosti. Nikdy nebude dost díky za všechny ty mše svaté, za krásná kázání, za svátosti smíření, za mnoho nových aktivit, které zde díky Vám vznikly (spolčo dětí, farní tábory, akce mládeže,

ný závěr bylo velmi pěkné představení dětí ze sprátené farnosti Křenovice o Danielovi, které vedl a na kytaru doprovázel Pavel Št'asta.

Po mši svaté jsme se přesunuli na farní zahradu, kde proběhl přípitek a následně posezení při opékání špekáčků a ochutnávání dalších dobrot. Otec Petr, který byl obdarován mimo jiné i návštěvou ostatků svaté Zdislavy, nám přítomným jimi požehnal a taktéž i všechny pochoutky. Setkání bylo velmi příjemné, srdečné a pevně věříme, že jsme pana faráře aspoň trochu potěšili. Hezké, pohodové léto, Boží požehnání, ochranu Panny Marie a andělů strážných na všech cestách vám všem přeji

manželé Dohnálkovi

DĚTI V BRUNO PARKU VE SLATINĚ

Poslední hodiny náboženství v letošním školním roce jsme spojili s návštěvou Bruno parku ve Slatině. Děti si zde mohly projít labyrintem, podívat se do podzemní nory, navštívit chobotnici, vyzkoušet si svišťák. Líbil se jim polštář, pavučina i ptačí budky. Ptačí

přelet zapůsobil snad na každého.

Bylo to pěkné zakončení školního roku a pro mě i takový pěkný zážitek, když se nám děti nejprve rozprchly po dvojicích, trojicích po celém parku a v závěru se všechny začaly honit v podzemím parku. Je vidět, že už se děti nějakou dobu znají a rády se vidí.

Chtěl bych poděkovat, jak katechetskám, tak rodičům, dětem, kteří pomáhají vytvářet tuto skvělou partu Božích dětí. Dík patří i táborovým vedoucím, animátorkám i instruktorkám.

o. Petr Polívka

ČTENÍ KNIHY DANIEL

Ve středu 16. května jsme se naposledy sešli nad knihou Daniel ze starého zákona. Setkání probíhala, zhruba po dvou týdnech, ve středu po mši svaté. Na faře se setkávalo asi 16 lidí, podle pracovní vyčíženosti. Zhruba jednou tolik bylo napojeno přes internet, kdy každému, kdo požádal o. Petra, došla po setkání perfektně připravená prezentace od Miloslava Trmače. Osobní setkání však mělo své nezaměnitelné kouzlo. Předávání postřehů a myšlenek nás nutilo intenzivně přemýšlet. Shodli jsme se, že by nás lákalo touto formou ve čtení Bible pokračovat. Těšíme se, že o. Petr po prázdninách vyvěsí v předsíni kostela další plakátek s pokračovacím setkáním nad knihou knih.

Hana Holubová

LITURGICKÝ ROK

Co to vlastně je liturgický nebo církevní rok? Je to souhrn svátků, které se stále opakují v ročním cyklu. Křesťané slaví v průběhu roku svátky Krista a svatých (temporál a sanktorál). Jde o uspořádání daného času. Základním prvkem je Kristus a jeho dílo spásy, které církev před nás staví jako vzor k následování Krista.

Nejstarším kalendářem, kterým se řídila římská církev, je tabulka, kterou vydal roku 354 Dionisius Philocalus. V tomto kalendáři byla velikonoční tabulka, seznam římských biskupů a seznam mučedníků a také první připomínka slavnosti Narození Krista.

Už od doby prvních křesťanů slaví církev jako sváteční den neděli, den Vzkříšení Krista. V něm se promítá vrchol Kristova díla spásy, jeho velikonoční tajemství.

Papež Pavel VI. schválil svým Motu proprio „Mysterii paschalis“ z roku 1969 nový všeobecný liturgický kalendář, který uskutečňuje požadavky uvedené v konstituci o liturgii.

V našem farním kostele máme u obou vchodů ve vývěsních skřínkách umístěny texty, případně kresby, které nám připomínají, jaké církevní období právě prožíváme. Od května tohoto roku pečuje o obsah těchto skříněk paní Hana Holubová. Přejeme jí v této službě hodně zdaru.

Oldřich Lanča

PÁTÝ FARNÍ VÝLET – TIŠNOV A OKOLÍ

Podle dlouho dopředu oznámeného termínu výletu se nadšení cestovatelé sešli v sobotu 12. května na hlavním nádraží. Po přidělení „startovacích čísel“ a zakoupení jízdenek se s námi v 8:50 rozjel vlak směrem k Tišnovu. V Hradčanech, po opuštění nádraží, jsme

společnou modlitbou poděkovali Bohu a nadšení krásným počasím vykročili po modré značce za o. Petrem. Nad obcí se nachází dětské hřiště, kde byla naše první zastávka. Pokračovali jsme do kopce po nově zbudované cestě hrdelního práva, která je lemována sedmi kamennými zastaveními smrtelných hříchů (pýcha, obžerství, smilstvo, lakomství, závist, lenost a hněv), na vrchol a stejnojmennou rozhlednu Klucanina, 416 m. n. m. Cestou jsme stanuli na popravčím vrchu u Tišnova. Stará osada byla povýšena na město, po založení kláštera ve vedlejším Předklášteří. Jádru Tišnova pochází ze 13. století a z této doby je i původní kostel. Při cestě k městu a při různých zastávkách se našel čas i na hry, modlitbu, rozhovory a na příjemné seznamování s farníky mezi sebou navzájem. Na konci Tišnova se před námi objevila brána ke klášteru Porta coeli.

Klášter založený roku 1233 královnou Konstancí byl vybudován v burgundsko-cisterciáckém slohu, v jehož původní podobě je zachováno jádro (kostel, křížová chodba a kapitulní síň). Ostatní budovy byly v 16. - 18. století přestavěny. Nejcennější částí je portál hlavního vchodu.

Zde v klášterní kapli sester cisterciáček nám o. Petr odsloužil mši svatou a po ní nám něco o historii a současnosti kláštera řekla bývalá

převorka s. Anežka.

Zůstaly zde pouze tři sestry, které nás prosí o modlitby za nová povolání zasvěceného života. Po přátelském rozloučení, požehnání na cestu i do dalšího života, jsme nasměrovali své kroky k Tišnovskému nádraží a odtud zpět domů. Za velmi pěkný výlet děkujeme našemu

otci Petrovi a všem farníkům, co přispěli k tomuto setkání, které dvojnásobně počtem a jistě i věkovým rozsahem (2 měsíce až 80 let) předčilo očekávání. Milá byla odvaha Jirky Šťasty s malou Barunkou v kočárku. Všem patří velké poděkování a díky Bohu.

Vojtěch Holub

ČERNOVICKÁ POUŤ

V neděli 6. května se v Černovicích na Fáměrově náměstí uskutečnila již 25. černovická pouť ke sv. Floriánovi. O její průběh se stará MO KDU-ČSL s podporou černovické radnice. Letos byla pouť slavnostní. V místech, kde od roku 1898 stál novogotický kostel sv. Floriána, který byl

poškozen při bombardování Brna na sklonku 2. světové války. Po válce se přes veškeré snahy odborníků nepodařilo kostel zrekonstruovat a přes protesty široké veřejnosti byl v dubnu 1960 zbořen.

Po revoluci, v květnu 1994, se z iniciativy MO KDU-ČSL obnovily tradiční poutě v místech, kde kostel stával. Pod širým nebem se konala mše svatá. Letos ji sloužili o. Stanislav Drobny z Komárova a o. Petr Polívka z Křenové. Zpěváky a ozvučení prostoru zajistili členové KDU-ČSL a zdá se, že i krásné, slunné počasí. Kdo se nemohl zúčastnit, nezoufejte, příští rok se s pomocí Boží bude konat pouť již po dvacáté šesté.

Hana Holubová

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (pondělní večerní mše svatá není)
Sobota: 18:30
14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost ke svátosti smíření je půl hodiny před každou mší svatou. Před prvním pátek se zpovídá také ve čtvrtek 17:30 - 19:00 a na první pátek ráno 8:00 - 10:00 a večer 17:30 - 20:00 nebo kdykoliv na požádání na faře.

ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci je vždy na první pátek ráno od 8:00 do 10:00 a po večerní mši sv. do 20:00.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte nějaký úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho přijít zapsat do sakristie po každé mši svaté.

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Úklid kostela je plánovaný na pátek 20. července, 17. srpna a 21. září 2018 po mši svaté, tedy od 19:15. Budeme vděční za další posily. Bližší informace u paní Hany Holubové, tel. 732 881 461.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a ke sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky 543 249 933, případně 739 521 857.

o. Petr Polívka

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9:00–12:00 a v pátek 15:30–18:00. Kontakt: o. Petr Polívka, tel.: 543 249 933 nebo 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Marie Sychrová, Martin Sychra, Marek Schwarz. Uzávěrka příštího čísla bude 27. září 2018. Příspěvky posílejte na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com. Redakce si vyhrazuje právo redakčních úprav.